

M O N T E A L E G R E

=====
MAANDBLAD ten dienste van de Gereformeerde Kolonie te Monte Alegre
Paraná -- Brasil

R e d a c t i e

M. B O S

A. N A P

R. N A U T A

Adres Redactie: Monte Alegre, Paraná, C.P. 171, Brasil.

Correspondentieadres in Nederland: R.J. Groenveld

laatste proefno. Englumstraat 9, Oldehove, Gn.
mag ik u noteren als aboni voor 1967? ^{groot} Giro 982435.

Abonnementsprijs: In Brasil Cr\$ 3000 per halfjaar.

In Nederland of elders f. 4,75 of Am\$ 1,50. per hjr.

Verschijnt op het einde van elke maand.

=====
I N H O U D :

Pag.	2	Schriftoverdenking
"	3	Novidades do Brasil.
"	5	Onderwijs: Samen zingen.
"	6	De grote verrassing.
"	9	Kritische Kroniek.
"	10	Gedicht.
"	11	Brief uit het moederland.
"	13	Rubriek voor de Vrouw.
"	14	Wij lezen samen de "Institutie"
"	15	Persschouw.
"	17	Boekbespreking.
"	18	Rubriek voor de jeugd.
"	19	Kerkelijk nieuws.
"	20	Hoog bezoek.
		Het Weeroverzicht.
		Verenigingsnieuws
		Advertentie.

=====

S C H R I F T O V E R D E N K I N G

=====

In v o l s t a n d i g h e i d
v r u c h t v o o r t b r e n g e n.

En dat in de goede aarde valt, zijn deze, die, het woord gehoord hebbende, hetzelfde in een eerlijk en goed hart bewaren en in volstandigheid vrucht voortbrengen.

Luc. 8:15.

Mijne schapen horen Mijn stem, en Ik ken ze en zij volgen Mij, en Ik geef hun het eeuwige leven....., dat was de eerste oorzaak, waardoor zovelen Christus hebben aangenomen en macht hebben ontvangen om kinderen Gods te worden (Joh. 10:27 en Joh. 1:11 en 12). Dit in tegenstelling met de Zijnen (volk Israël), die Hem niet hebben aangenomen. Van dezen zeide Jezus: daarom hoort gij lieden niet, omdat gij uit God niet zijt, (Joh. 8:47 b), gij gelooft niet, want gij zijt niet van Mijn schapen (Joh. 10:26).

De uitwerking daarvan, dat de goede Herder zijn leven stelde voor zijn schapen, is dit, dat zij, wanneer deze Herder komt en hen aanspreekt, Hem horen.

Die "rechtvaardigen", zoals ze in het Oude Testament heten, die oprechten, die echte kinderen Israëls, zonder bedrog, als Nathanaël, de barmhertigen en vreedzamen, hebben bij de eerste prediking van Jezus zich tot Hem getrokken gevoeld. Zij zijn van heinde en verre tot Hem gelopen. Met heilbegerige harten hebben zij Zijn prediking aangehoord. Zij hebben dat Woord ingedronken als water voor een dorstige. Ze hebben zich door Zijn woorden (bergrede) laten troosten (zaligsprekingen) en vermanen. Zij zijn verschrikt geworden door Zijn bedreigingen en tot krachtige geloofsactiviteit opgewekt door Zijn prediking van het smalle pad van Zijn Koninkrijk en van het voorbeeld van de man, die hoorde en niet deed, die op het zand gebouwd had. Vooral ook hebben zij gehoord het liefelijke Ewangelie van de vergeving der zonden en de genezing der krankheden (Ps 103:3). Beide zagen ze voor hun ogen gebeuren.

En dat alles is zo groot voor hen geworden, dat zij deze parel van grote waarde kostelijker hebben geacht, dan al het andere.

"Here, tot Wie zullen wij heengaan, want Gij hebt de woorden des eeuwigen levens."

Die woorden des eeuwigen levens waren hun dierbaar. Daarom overlegden zij ze in hun harten. Daarom bewaarden zij ze in hun gedachten.

Niet omdat dit zo'n bij uitstek vrome bezigheid is, die een mens gerust maakt ten opzichte van zijn zaligheid of tenminste de idee geeft dat men 't "geestelijke" niet helemaal heeft vergeten in z'n helaas zo drukke leven!

Neen, maar als een schat van genade en troost en wijsheid. Als een lamp voor de voet. Als koud water voor een dorstige ziel. Als bittere roede voor de afwijkingen naar het pad des doods.

Als het getuigenis van de profeten, in Hem vervuld. Als profetie van de toekomst van dat heerlijke Koninkrijk, waarvan zij door genade burgers mochten zijn.

Dat Woord des Heren, zó bewaard in het hart des oprechten, droeg vruchten. Dertig- en zestig- en honderdvoud.

En deze vruchten blijven "volständig" komen. Niet maar voor een tijd. Maar voortgaande. Niemand zal Mijne schapen uit Mijn hand rukken (Joh. 10:28).

Waarom dan nog die vermaningen in de H. Schrift voor dit volk des Heren, om te volharden ?

Daarom - omdat de Herder juist door middel van Zijn Woord der vermaning Zijn schapen bewaart. Door dat woord van vermaan en troost, al naar het nodig is, leidt de Herder Zijn schapen, evenals die gewone goede herder zijn schapen door middel van waarschuwingen (bij ons gebruikt hij zelfs een hond daarvoor) veilig thuis brengt.

Zij, die de stelling poneren: alle uitverkorenen worden zalig, dus is voor een uitverkorene de vermaning om te volharden feitelijk niet nodig en voor dezulken moet Hebreëen 3:12 geen vrees geven - zij, die zo redeneren, buigen voor de Souvereiniteit van het "dus". De Souvereine God heeft het echter zo besteld, dat Hij Zijn schapen wil bewaren door middel van "de vreze des Heren".

Wie nu de souvereiniteit van zijn redenering eert, kan het er op wagen te concluderen: ik zal wel verkoren zijn en...heb dan niets te vrezen en kan al zoetjes voortgaan in mijn leven als een "bekeerd" mens, daar wat in "gebeurd" is.

Wie de souvereiniteit Gods erkent - die buigt voor de hoge Majesteit Gods en geeft acht op Zijn Woord tot Zijn schapen gesproken. Hij zal ernst maken met het woord: Laat ons dan vrezen, dat niet te eniger tijd iemand van u schijnt achtergebleven te zijn van in Zijn rust in te gaan (Hebr. 4:1, de verzoening in Christus is het allereerste). En dan ook: Hebr. 10:24, "En laat ons op elkander acht nemen, tot opscherpung der liefde en der goede werken; en laat ons onze onderlinge bijeenkomsten niet nalaten, maar elkander vermanen!"

Wie zo acht geven op Gods Woord in de vreze des Heren, die zullen ook in hun concrete dagelijkse leven vruchten dragen.

Niet altijd evenveel.

En ook niet allen evenveel.

Al zijn er die honderdvoud vrucht dragen, de Here weet ook dertig te waarderen.

De God, die "alles of niets" eist is niet de Here uit de hemel.

Onze Here rekent niet met onze werken als Hij Zijn houding tegenover ons bepaalt, maar met de volkomen zoenverdienste van onze Here Jezus Christus. Dat is dat "alles", waar de mensen zo over tobben. Dat is Zijn rust, in welke wij allereerst hebben in te gaan.

En dan ontsteekt Hij in onze harten een vreugde om vruchten te dragen zoals het de appelboom "vreugde" moet zijn om vruchten voort te brengen.

En dan is dertig door Hem evengoed gewaardeerd als zestig en als honderd. Wat is Gods genade toch rijk !

En wat hebben wij toch een Vader, die rekening houdt met de volkomen gerechtigheid van onze Here Jezus Christus, uit Wie wij mogen leren leven.

(Uit "Met geheel uw verstand", bl. 68, van A. Janse.)

 N o v i d a d e s d o B R A S I L

Periode 10 september tot 10 oktober 1966.

Algemeen.

De verplichtstelling van een jaarlijks collegegeld voor de federale hogescholen ad Cr\$ 28.000 (f. 45,=), wat tot op dat moment praktisch nihil was, heeft een algemene studentenstaking ten gevolge gehad. De stakingen protesten tegen het collegegeld beperkten zich aanvankelijk tot de federale hogescholen, doch namen, mede door het hardhandig optreden van de politie, snel politieke aspecten aan, en breidden zich

daarna tot vrijwel alle universiteiten en zelfs tot middelbare scholen uit. De overheid verbood de aangekondigde protestoptochten, doch ondanks een groot aantal zwaar bewapende politie-eenheden, hadden deze betogingen, waaraan duizenden studenten deelnamen, plaats en leidden met name te Rio de Janeiro en São Paulo tot gevechten tussen studenten en politie waarbij een groot aantal gewonden en een dode te betreuren waren. Verschillende hogescholen, waarin de studenten zich verschanst hadden werden door de politie belegerd en met militaire macht bezet. Een aantal studenten werd gearresteerd. De oppositie maakte van deze, inmiddels tot anti-regime uitgegroeide beweging, gebruik om een pamflet te verspreiden, waarin de studentenbeweging werd toegejuicht en bij de regering werd aangedrongen de democratische beginselen in ere te herstellen. De studenten-kritiek had voornamelijk betrekking op de dictatoriale bevoegdheden van de regering en de eisen betroffen o.m. de heropening van de na de revolutie opgeheven Nationale Studenten Unie en de opheffing van de nieuwe onderwijswet.

Het gesprek tussen de overheid en de studenten liet zich aanvankelijk zeer moeilijk aanzien, en men vreesde, dat de regering de door de studenten veroorzaakte onrust zou aangrijpen om een uitzonderingstoestand af te kondigen. Dit te meer, waar het optreden van studenten in enkele andere Zuidamerikaanse landen op hetzelfde tijdstip tot veel ernstiger botsingen had geleid.

Nadat de minister van Onderwijs bekend had gemaakt, dat bij het voortduren van de staking de vacanties zouden moeten worden uitgesteld, koelde het enthousiasme onder de studenten wat af en werden de colleges geleidelijk hervat. De regering had daarvoor reeds aangekondigd bereid te zijn tot overleg met de studenten, doch slechts nadat de stakingen beëindigd zouden zijn. Dit overleg vindt momenteel plaats en het schijnt, dat de regering genegen is enkele concessies te doen.

Op 3 oktober jl. werd in een gezamenlijke zitting van de Senaat en de Kamer van Afgevaardigden maarschalk Costa e Silva, tot voor kort minister van Oorlog, tot president van de Republiek gekozen. Er waren geen tegencandidaten gesteld. De oppositiepartij MDB had enkele sprekers laten inschrijven om te protesteren tegen deze ondemocratisch geachte indirecte verkiezing. Inderdaad betrof het, evenals de eerder plaatsgevonden indirecte gouverneursverkiezingen, een curieuze procedure, die weinig van een normale verkiezing had, want het resultaat stond lang tevoren vast.

Een Braziliaans tijdschrift bracht de positie van Costa e Silva als volgt onder woorden: "Vóór het te zijn, was hij het al". Toen het moment van stemmen aanbrak, verlieten de afgevaardigden van de oppositiepartij, zoals overigens te voren was aangekondigd, en bloc de zaal. Slechts een MDB-afgevaardigde bleef achter en stemde op Costa e Silva. Een minuut later werd bekendgemaakt, dat deze afgevaardigde geroyeerd was. De regeringspartij ARENA kon echter het vereiste aantal stemmen opbrengen, zodat de verkiezing verder volgens plan verliep.

Costa e Silva is voor vier jaar gekozen en zal het presidentschap op 15 maart 1967 moeten overnemen. Men verwacht dat hij tot deze datum veel in het buitenland zal vertoeven. De politieke aspecten van zijn regering zijn in grote lijnen bekend; hij neemt zich voor het revolutionaire regime te consolideren en verder het land in zo groot mogelijke vrijheid - doch met grote bevoegdheden in handen van de president - te regeren. De grote vraag is, of hij de economische politiek zal voortzetten of wijzigen. Costa e Silva laat zich hierover nog zeer voorzichtig en dubbelzinnig uit. De economische politiek zal "humaner" worden heeft hij verklaard. Wat "humaner" precies inhoudt is niet bekend geworden, doch wel, dat de inflatiebestrijding in ieder geval zal worden voortgezet. De meeste gissingen op dit punt gaan in de richting

van handhaving van de grote lijnen van de huidige economische politiek, doch waarschijnlijk onder andere leiding. Men neemt met zekerheid aan, dat althans minister Roberto Campos (Economische Planning) zal worden vervangen.

Economie.

Het Instituut voor Sociale Wetenschappen van de Federale Universiteit van Rio de Janeiro heeft een studie gemaakt van de structuur van het industriële grootkapitaal hier te lande, waarbij de grote invloed van het buitenlandse kapitaal in Brazilië duidelijk tot uiting is gekomen. Het onderzoek omvatte 55 concerns, met eigen kapitaal van meer dan 4 miljard cruzeiros (f. 640.000.000,=).

Van deze concers blijken er 29 buitenlandse te zijn; 24 Braziliaanse en 2 gemengde. 15 van de 24 Braziliaanse concerns hebben op de een of andere wijze participatie van buitenlands kapitaal. Verschillende van deze concerns hebben een bijna monopolistische invloed op hun gebied. Onder de buitenlandse bedrijven bevinden zich o.m. 12 Noordamerikaanse, 4 Duitse, 3 Engelse, 2 Franse, 1 Nederlandse (Philips) en 1 Engels-Nederlandse (Shell). De meerderheid (58,2%) is gevestigd te São Paulo, 32,7% in Rio de Janeiro en 9,1 % in Minas Gerais.

De prijs van benzine en andere petroleumproducten is verhoogd. Deze verhoging zal uiteraard weer doorwerken op de prijzen van vele goederen, met name voedingsmiddelen, die veelal per vrachtauto worden vervoerd. Het inflatiepercentage in september werd nog niet verstrekt, doch men verwacht, dat de stijging van de kosten van levensonderhoud in genoemde maand 3% wel zullen hebben overschreden.

Volgens gegevens van de Stichting "GetulioVargas" zal de totale landbouw- en veeteeltproductie in 1966 4,9 % minder zijn dan in 1965. Als voornaamste oorzaken worden hiervoor de slechte klimatologische omstandigheden in Midden- en Zuid Brazilië opgegeven. Deze gebieden nemen 75% van de totale landbouw- en veeteeltproductie voor hun rekening. De verminderde opbrengsten hadden voornamelijk plaats bij de zg "grote" gewassen (rijst, bonen, mais, katoen en koffie). De overheid vreest, dat de schaarste van bepaalde basis-voedingsmiddelen prijsstijgingen zullen veroorzaken welke een ernstige bedreiging van de inflatie-bestrijding zouden vormen. Om tekorten aan te vullen importeert de regering momenteel bonen uit Mexico en vlees uit Uruguay.

O N D E R W I J S

SAMEN ZINGEN

Nogmaals geven we hier een berijming van gedeelten uit Openbaring zoals wij dat in de vorige nummers deden. Het volgende lied kan gezongen worden op de melodie van Ps 69.

DE AMEN SPREKKT

De Amen spreekt, 't Begin der schepping Gods,	Openbaring 3 : 14
de trouwe en waarachtige Getuige:	
Ik weet uw werken en uw ijdel juichen.	
Bekeer u toch van uw verwaten trots.	
Gij, die nog roemt op uw bezoedeld kleed,	15
- Och, waart gij koud of heet, 'k zou zó niet	
omdat gij lauw zijt en noch koud noch heet,	16
zo zal ik dan uit Mijnen mond u spuwen.	

O, hoor mijn Woord, dat u weer levend maakt. Openb. 3 : 17
 Hoe kunt ge u rijk, verrijkt geworden noemen ?
 Gij weet niet, dat g' ellendig u moet noemen
 en jammerlijk en arm en blind en naakt.
 Ik raad u: koop gelouterd goud van Mij
 en witte kleed'ren, dat ze u kleden mogen, 18
 uw naaktheid u niet tot een schande zij,
 en koop u zelf voor uw verblinde ogen.
 Ik heb hem lief, die 'k tuchtig en bestraf; 19
 wees ijd'rig dan om zonder geld te kopen
 Mijn wijn en melk, en doe de deur Mij open; 20
 zo kom Ik in tot wie zijn hart Mij gaf.
 'k Houd avondmaal met hem, die overwon,
 Ik zal hem geven zich met Mij te zetten
 in Mijnen troon, met God, Mijn levensbron;
 O neig uw oor om op de Geest te letten. 21, 22.
 (Dichter: Adriaan van Boven.) A.N.

DE GROTE VERRASSING

Donderdagavond 27 oktober jl was "de avond van de grote verrassingen" voor de kolonie.

Groot en klein -bijna niemand uitgezonderd- was die avond in de kerk bijeengekomen. De kinderen wisten alleen, dat ze deze avond dia's te zien zouden krijgen en de ouderen wisten (officieel) slechts, dat er een verrassing zou komen. Het regende de gehele dag en avond, maar dat belette niet om te komen.

Br. J. Cnossen opende deze avond als voorzitter van het koloniebestuur. Hij liet zingen Ps 105:5 en ging ons voor in gebed, en las vervolgens Efeze 3:14-21. Hij sprak een kort openingswoord, waarin hij zei òók eigenlijk niet goed te weten, waarvoor we nu zijn samengekomen. Misschien zou het zoiets als Sinterklaas zijn ? Maar dat zouden we dan wel zien. De kinderen hadden alvast plezier, en onder leiding van enkele andere jeugdigen werd er alvast een sinterklaaslied aangeheven.

Mej. Dees kreeg nu gelegenheid om dia's te laten zien over Nederland en zij vertelde er in het kort iets van. De kinderen genoten er ook van, dat was te horen aan de uitroepen die de dia's uitlokten. Tegen de tijd, dat de allerkleinsten ongedurig begonnen te worden, was mej. Dees klaar en konden de lampen weer aan. Het werd pauze.

In de pauze werd er chocolademelk geschonken en cake en koek gepresenteerd. In die tijd werden er ook grote dozen uit de consistorie binnen gebracht, wat uiteraard de kinderen erg nieuwsgierig maakte.

Na de pauze vertelde mej. Dees, dat er in Holland een geldinzameling gehouden was onder familieleden en kennissen van de kolonisten. Het initiatief is uitgegaan van Mevr. Los en Mevr. Mulder-Deddens. Er is zoveel geld binnengekomen, dat er ook veel speelgoed gekocht kon worden, wat allemaal met de kisten van juffr. Dees vervoerd is.

Daarna begon mej. Dees uit te delen. Van elk gezin moesten de kinderen allemaal in een groepje bij haar komen. Vanaf de baby, die twee dagen tevoren geboren was, tot en met allen, die nog niet getrouwd zijn kreeg iedereen een presentje. De grote jongens kregen leesboeken; de grote meisjes bedrukte borduur-

stof met borduurgaren. Bijna alle meisjes van 0-13 jaar kregen een pop. Babies kregen een popje, voor hen geschikt. En allemaal kregen ze er nog een cadeautje bij, zoals prikboekjes, kralen, prenteboekjes, iets om te borduren en zo meer. Voor de jongens waren er nog mondorgels, puzzles, knikkers, prenteboeken, gezelschapsspelen, leesboeken, lego-dozen. Voor de kleintjes kubussen, blokjes, schepjes voor de zandbak enz.

U, gevers en geefsters in Nederland, - U had die verrukte gezichtjes moeten kunnen zien. Wat waren ze blij en opgewonden om zoveel mooi speelgoed. Het was een lawaai van jewelste. Elk kind wilde zijn cadeautje laten zien. En de ouders genoten er niet minder van.

Juff. Dees had nóg een verrassing. Elk gezin kreeg een rol echte King-pepermunt; niet, om die tijdens de kerkdiensten op te snoepen, want snoepen doen wij niet in de kerk.

Als laatste geschenk overhandigde ze aan br. Cnossen een boek van Karl May, voor de moeite van de leiding van deze avond. Br. Nauta nam ondertussen enkele dia's van het schouwspel.

Nadat het blijde lawaai zo nog een helepoos voortgeduurd had bedankte br. Cnossen juffr. Dees voor het vele werk dat zij hiervoor verricht heeft en boog haar namens de kolonie een koker met 12 onderzetters van verschillende soorten hout aan. Juffr. Dees bedankte hier hartelijk voor, en zei, dat mevr. Los en mevr. Mulder er eigenlijk ook van moesten hebben; zij hebben er ook veel voor gedaan.

We willen vanaf deze plaats deze beide dames heel hartelijk danken voor dit mooie initiatief, en voor het werk, dat ze ervoor hebben gedaan. En verder ook alle gevers en geefsters, die door hun giften deze avond hebben mogelijk gemaakt.

Aan het einde van deze avond liet br. Cnossen nog een vers zingen, en eindigde hij met dankgebed aan God, waarna ieder vrolijk en blij huiswaarts ging.

We hebben goed beseft, dat we nog een band met Holland hebben, al leven we hier op een eenzame post.

I. Nauta-Janssens.

 T w e e O P S T E L L E N o v e r d e v e r r a s s i n g s a v o n d
 v a n s c h o o l k i n d e r e n .
 =====

Leerling klas 3.

"

VERRASSINGEN

Wij gingen met Alkema z'n trekker naar de kerk. Daar gingen wij eerst God zal zijn waarheid nimmer krenken zingen. Daarna bekeken wij dia's. En toen was het pauze. Na de pauze begon juffrouw Dees kartonnen dozen uit te pakken. Wessel kreeg een mondorgel en twee boeken. Sipke kreeg een puzzle met één boek en Yke een lap om te borduren en een boek. Gerrit kreeg een elektrisch lampje met een batterij er in. En Siebren kwartetten. En ik heb een pop met haar gekregen. Wiebe, Bertje, Jentje, Grietje, Tinie, Anneke en Bart ook wat."

Leerling klas 5.

VERRASSINGEN VAN DONDERDAGAVOND

Het was bij zessen in de morgen toen ik naar boven liep. Al gauw kwam de camionetta er aan en ging naar Harmonia. Ik ging daar naar school. Na verloop van tijd ging de school uit. Ik ging nu weer naar de Nederlandse school. Zoals altijd ging de school om 5 uur uit.
 (vervolg op blz 9.)

Hieronder volgen alle handtekeningden der schoolgaande kinderen. Namens al hun broertjes en zusjes, die nog niet naar school gaan, en dus nog niet schrijven kunnen, willen zij met hun handtekening hartelijk danken voor deze geweldige verrassing, die zij niet spoedig zullen vergeten.

KLAS 1

gerda buitenhuis

soelma to

matty bos

meine buitenhuis

meraejan groenveld

bertje crosen

KLAS 2

Ginie Wever

Hanna Venhuisen

Henry Buitenhuis

Beerd Anna Bos

Wiebe Crosen

KLAS 3

Henkie Buitenhuis

Enna Wever

Alie Crosen

Rochie Veldman

KLAS 4

Jantje Groenveld

Sieben Crosen

Martha Bos

KLAS 5

Eline Bos

Hanna Wever

Femmie Buitenhuis

Johan Glas

KLAS 6

Bernhard Wever

Gerit Crosen

Marianne Veldman

(Vervolg van bl. 7.)

Ik ging naar huis en spande het paard in. Het was goed 7,15; toen we weggingen. Eerst vertoonde Juffr. Dees een paar dia's. Na de pauze kwam de verrassing. 9 Dozen werden naar voren gebracht. Voor ieder zat er iets in. De eersten noem ik even: Hendrik Jan, Johan, Gerrit, Wessel enz, enz.

Allen waren blij.

Ik had een mondharmonica en een boek gekregen. Het heet: "De schat in het Zilvermeer."

Juffr. Dees kreeg allerlei soorten hout, waar ze glazen op kan zetten. Onze ouders hebben een rolletje pepermunt gekregen."

.....
 K R I T I S C H E K R O N I E K

INGEZONDEN.

T e n a f s c h e i d

Een woord van de oude Camionetta tot alle kiolonisten.

Alsdát ik thans ben afgeleverd. Zomaar, op een goede achternamiddag.

Ik beviel zeker niet meer. 't Was ook al zo lang geleden, dat ik met vreugde en eerbied, en veel financiële offers binnengehaald ben. Dan gaat het zo. Zomaar wordt je "afgestoten", zoals dat met een modern woord heet.

Daarom, langs deze weg een afscheidswoord. Niet, dat het anders behoeft had. Ik stel nu eenmaal geen prijs op meer publiciteit. Die heb ik al genoeg gehad in mijn leven. Was het immers niet zo, dat alles zo'n beetje op mijn as en door mijn motorische kracht draaide ?

Als ik niet aanwezig was, vroeg iedereen, waar ik dan wel was. Was ik eens niet op tijd aanwezig, s'avonds, dan begon bijna iedereen honger te lijden. En was ik eens helemaal stuk, dan was het o zo moeilijk een plaatsvervanger voor mij te vinden.

Ja, ik ben een beetje zelfvoldaan geworden in de loop der tijd. Ook geen wonder. Zonder mij begon men niet veel. Dat wist ik best. Ik heb dat ook goed begrepen, en daarom altijd uitstekend mijn best gedaan. Iedereen roemde mijn kwaliteit en deugdelijkheid. Betere auto bestaat er niet, zei men wel eens. En als ik na lange diensttijd eindelijk eens een grote opkalefaterbeurt moest hebben, dan stond men nog verbaasd.

Ik heb veel beleefd in mijn leven. Te veel om allemaal op te noemen. Ik heb door zeer diepe afgronden, en over hoge bergen gereden. Ik heb vaak gekreund onder de zware last van elke morgen. Ik heb vaak dienst gedaan als autobus, als kinderspeelplaats en als nachtverblijf.

Ik heb vaak meegeleefd met al die blij verwachtende moeders, op weg naar het ziekenhuis. Wat heb ik veel blijde gezichten gezien, en lieve babies, gezond en wel weer terug uit het ziekenhuis. Dan bromde ik sneller, en mijn baas, de chauffeur, liet me wat harder draven dan normaal.

't Was ook vaak heel gezellig in de cabine. Soms ging het met zes man tegelijk. En 's Zondagsavonds met het melkrijden ging er wel eens een meisje mee; dat was ook erg gezellig.

Wat ben ik ook vaak stille getuige geweest van menig diepzinnig gesprek, tē diepzinnig vaak, om het allemaal te begijpen.

Ik heb altijd een goed plaatsje gehad, 's nachts, bij mijn bromvrienden, de electromotoren, onder de kap van de fabriek.

Soort zoekt soort, nietwaar ? Straks zal ik het wel minder krijgen. Ik ben nu verkocht. Gek idee, he ! Een andere baas. João Cavallo noemen ze hem. Gekke naam heeft hij: Jan Paard - wie heet er nu zo ? 't Zal dan ook zijn eigen schuld wel wezen. Wie weet, moet ik nu pas eens werken als een paard, of krijg ik een baas die zo gek doet als een paard.

Ik word al een beetje oud. Maar m'n geheugen is nog goed, Nooit krijg ik weer zulke beste bazen als vroeger. Klaas en Henk, en al die anderen vóór hen, ze waren één met mij. Ze kenden mij. Ze spaarden mij niet. Dat behoeft ook niet. Ik word er voor betaald, nietwaar ? Nu nog. João Cavallo legde het zomaar op tafel. Wel een bewijs, nietwaar ?

En nu heb ik iets grappigs ontdekt. Ik zag, dat er een nieuwe auto kwam. Twee zelfs ! De zaak gaat goed vooruit ! Maar die nieuwe, grotere auto, wordt nu precies zo genoemd als ik heet: camionetta. Dat is leuk ! Zo zie je nog eens, dat je gewaardeerd wordt. Dat zie je trouwens altijd achteraf. Gek idee eigenlijk. Ik heb vaak in de put gezeten. Ik dacht dan: Mogen ze me nog wel ? Rijd ik nog wel hard genoeg ? Zuip ik niet te veel olie ? En zie nu: De nieuwe auto wordt naar mij vernoemd. Dankbaar ben ik. Erg dankbaar.

Ik hoop, dat ik nog een lang leven mag hebben. João Cavallo is zo'n rare snuiter, zeggen ze. Maar ik denk erg veel aan de Hollanders. En soms zie ik ze nog eens een keer. In de nieuwe auto natuurlijk. Die rijdt erg lekker, ja zeker. Maar, dan zie ik toch een blijde herkenning. Ze wijzen zelfs naar mij. "Kijk, kijk", zeggen ze dan, "daar gaat onze camionetta !" Zoiets doet mijn hart dan zo goed.

Maar nu ben ik al lang genoeg aan het woord geweest. Jullie hebben nu nieuwe auto's. Behandel ze maar goed, en wees maar net zo voorzichtig met hen als met mij. En laat niet te veel kwajongens in die nieuwe auto rijden hoor!

Allemaal g'ndag hoor, Klaas en Henk, en de jongens in de fabriek, en alle Hollanders !

A d v e n t

Het kan niet lang meer duren.
Hoe traag gaan nu de uren,
In deze diepe nood.
Zo moede maakt het wachten.
Zo donker is de nacht en
Het verlangen groot !

O, wachter, op de muren,
Moet het nog langer duren ?
Roep tot de dageraad !
Wat kan uw oog bereiken,
Ziet gij de nacht niet wijken,
Die over de velden staat ?

Het volk danst om de vuren,
Hoe schaars zijn nog de uren
Voor 't komende gericht !
De tijd is haast voldragen,
Wacht op de laatste slagen
En 't rijzend morgenlicht !

Jeane Bremer.

.....

HET NIEUWE BEGIN

Het is nu half oktober, dat ik schrijf. De cursus aan de Theologische Hogeschool te Kampen is begonnen. En we staan "aan de vooravond" van de "speciale" generale synode die in de vacature voor de Nieuw-testamentische vakken heeft te voorzien. Daarover sprak Prof. Doekes in het augustus-nummer. We zijn uiteraard allen gespannen op de komende week en de daar te nemen beslissingen. Maar daarop kan ik uiteraard niet vooruitlopen. Wel kan ik een situatieschets geven van het ogenblik. En dat is ook alleszins de moeite waard, juist voor het zo gewaardeerde medeleven van Uw kolonie met "Kampen".

Welnu, ik vat deze situatie kort, maar voor ons veelzeggend samen als "het nieuwe begin". Dat betekent heel gewoon: het begin van de cursus 1966-1967. Als je een poosje als hoogleraar meeloopt, wordt zo'n "nieuw begin" enerzijds een "routine"-zaak - je kent zo ongeveer het programma van inschrijving, opening van de cursus, van de "Schooldag" en de daarmee gepaard gaande bidstond en predikantenconferentie. Je kent de "techniek" van een en ander - en daarbij mag ik wel vermelden dat voor de "technische" kant van de zaak de hulp van de pedel, de Heer J. Bos, van de grootste betekenis is. Niet dat deze zich beperkt tot de inschrijvingsperiode, maar dan komt deze er wel bijzonder op aan. Temeer, omdat een academisch apparaat geen blijvende functies van rector en secretaris kent; deze wisselen in Kampen (elders is dat soms anders geworden) per jaar. Ben je opnieuw rector, dan moet je in die "techniek" van de regelingen weer even opnieuw inkomen - en dit "even" is vlugger gezegd dan "belééfd". Daarbij besef je telkens weer dat je als hoogleeraar, in casu theologisch hoogleraar, geen organisorator van professie bent - terwijl een rectoraat toch veelszins een organisatorische functie is. Van het secretariaat geldt dit ook - maar daarbij is het bezwaar van de onwennigheid minder, want gewoonte, althans ten onzent, is dat als secretaris optreedt de "pro-rector", d.w.z. de man die in de afgesloten periode de "rector" was, en dus al een jaar lang het klappen van de zweep (opnieuw) heeft geleerd. Zoals U wellicht weet heeft Kampen vastgehouden aan de traditie, dat de overdracht van het rectoraat geschiedt op (zododig omstrèeks) de "verjaardag" van de hogeschool, dat is 6 december. Een rectoraats- en secretariaatsjaar valt dus niet samen met een cursusjaar; dat heeft misschien enige nadelen, maar ook niet onbelangrijke voordelen. Maar hoe dit ook zij, het bureau van de pedel houdt heel dat organisatorische apparaat en protocol "in de gaten", zodat de rector (en ook de secretaris) die steeds nieuw in het organisatorische leidende werk komen, daarop steunen kunnen. En, zoals gezegd, na verloop van jaren, wanneer je die functies al vaker hebt vervuld, wordt die organisatorische rompslomp, die bij het begin van de cursus het grootste is, ook weer een routine-zaak; je weet wel zo ongeveer, hoe een en ander loopt.

Maar daar staat een "anderzijds" tegenover. In de eerste plaats, dat we de laatste twee jaar een niet onbelangrijke wijziging hebben aangebracht in het programma dat met de opening van de cursus samenhangt. De inschrijving voor de nieuwe cursus viel jarenlang op de vrijdag ná de Hogeschooldag, dus eind september, begin oktober. Maar vorig jaar hebben we voor het eerst (en nu voor de tweede maal) die inschrijving vervroegd tot een paar week vóór de Hogeschooldag, en vóór de opening der lessen. Daar waren verschillende goede redenen voor; één daarvan, die naar buiten misschien het duidelijkste spreekt, is, dat nu allerlei activiteiten van het studentencorps "Fides Quadratum Intellectum" kunnen worden afgewikkeld voordat de colleges beginnen.

(wat praktisch in begin october het geval is.). Daartoe behoort met name het "novitiaat", de ontvangst van de nieuwe studenten in de corpsgemeenschap, beginnende met de "kennismaking", respectievelijk de "ontgroening", om een oud maar nog niet zinloos geworden woord te gebruiken. Dat is uiteraard strikt genomen geen zaak van de Hogeschool en de senaat van Hoogleraren. Maar zij heeft met het Hogeschoolprogramma toch wel het een en ander te maken, vooral omdat nú de eerste college tijd (october) meteen helemaal voor de colleges, voor de studie dus, kan worden ingezet terwijl tevoren de eerste weken voor een deel mede in beslag genomen werden door zulke "novitiaats"-activiteiten. Bovendien - en dit is de kant van de zaak waar Hoogleraren vooral mee te maken hebben - kunnen verschillende maatregelen met de inschrijving verband houdende wat tijdiger en rustiger worden genomen; er is tussen de datum van inschrijving (dit jaar op 12 september) en de opening van de lessen (ditmaal op 29 sept.) ruimte voor een en ander dat tevoren soms wat te haastig moest worden afgewerkt.

Die verandering verbrak dus de oude routine. En daarbij kwam dit jaar een heel andersoortige "verbreking", die met organisatorische maatregelen niets te maken had maar rechtstreeks een werk was van de ingrijpende hand Gods. Ik denk aan het feit, dat Prof. Kamphuis, de rector "hoc tempore", d.w.z. de nú in dit jaar in functie zijnde rector, van de arbeid was uitgeschakeld tengevolge van een hem in de zomervacantie overkomen autoongeluk. Lange tijd werd hij in Leeuwarden verpleegd - nu is hij al weer een poosje in Kampen terug. Ik mag wel zeggen, dat het herstel vordert, maar toch nog in een te langzaam tempo om hem weer direct bij vergader- en dergelijke arbeid in te schakelen. Wel bereidt hij zich, zoveel de krachten - en een in gips gevatte rechter (!) pols - het toelaten, voor op de oratie die hij bij zijn op 6 december voorgenomen overdracht van het rectoraat heeft te houden, maar daartoe moeten de werkzaamheden zich dan ook wel ongeveer beperken. Alle rectorale arbeid moest dus door ondergetekende als pro-rector, tevens secretaris, worden waargenomen. Dat heeft misschien een klein voordeeltje, dat je door het eigen vorige rectoraatsjaar nog tamelijk in de routine zit, maar het veel grotere nadeel van opeenhoping van het werk op één functionaris -hoezeer deze daarin wordt bijgestaan door de collega's en zoals gezegd door de pedel en zijn bureau- weegt des te zwaarder. Wat de kring der collega's betreft is ook te wijzen op de ziekte die Prof. Veenhof in september van het werk uitschakelde. Daar aan voeg ik toe dat deze zijn collegewerk intussen heeft kunnen hervatten, terwijl ook Prof. Jager, die met ingang van deze cursus, precies gezegd, per 1 october, emeritus werd, heeft toegezegd aan het collegewerk en de senaatsarbeid nog in belangrijke mate mee te werken. Maar het gevolg was, dat het "september"werk door drie in plaats van vijf hoogleraren moest worden waargenomen, en dan blijft er van "routine" niet zoveel meer over.

Maar toch heus een nieuw begin". Het collegeprogramma kon vrij normaal worden hervat. De rector, nu Prof. Kamphuis, geeft toch naar gewoonte in de eerste maanden voorafgaande aan de overdracht van het rectoraat (6 december, zie boven) geen colleges; in zoverre is het nog voortgaand herstel van Prof. Kamphuis dus niet van invloed op het normale collegeprogramma.

En voorts konden bij de nieuwe inschrijving -12 september dus- een belangrijk aantal nieuwe studenten worden begroet. Daarbij waren zes studenten met gymnasiumdiploma's, die dus meteen de colleges kunnen volgen. Daarbij komen enkelen, die al eerder waren ingeschreven met andere diploma's (vergelijk hierbij het slot van Prof. Doekes' "Brief" in het augustusnummer) en intussen -of nog in de afgelopen dagen- het protentamen in Latijn en Grieks hebben afgelegd. Om kort te gaan begint de nieuwe propaedeutische cursus nu met tien

nieuwe studenten, een niet onbelangrijk getal.

Bovendien werden op 12 september a c h t nieuwe studenten ingeschreven met H.B.S-diploma's; zij zijn dus al studenten der Hogeschool, maar gingen meteen weer naar huis om zich eerst in Latijn en Grieks te bekwamen; spelen zij het klaar om in één jaar tijds gereed te komen voor "protentamen" in die vakken, dan kunnen zij het volgende jaar - en anders wellicht het overvolgende - op de collegebanken worden verwacht. Hoe merkwaardig deze huidige regeling (ontstaan door aanpassing van de nieuwe bepalingen in de wet op het wetenschappelijk onderwijs) ook mag zijn - het voordeel is in elk geval dat Kampen over een belangrijke nieuwe "aanvoer" beschikt - en dat is van belang voor de kerken in Nederland - en daarbuiten! In dit verband noteer ik ook het feit, dat op de collegebanken voor de propaedeuse een jonge broeder uit Canada (Clarence Stam) kan worden begroet; zijn vooropleiding verliep uiteraard weer anders dan bij de Nederlandse studenten, maar we hebben goede reden voor de verwachting, dat hij volledig mee zal kunnen "lopen". En daarvoor wordt het "internationale" aspect van de Kamper Hogeschool-bevolking weer eens geaccentueerd - een feit, dat ook de kolonie in Monte Alegre zal interesseren.

Ja, en nu valt er misschien nog van alles te zeggen in een "praatje" als ik hier maak, maar ik vrees, dat het al haast te lang is geworden. Mag ik eindigen met een notitie, die ik maak naar aanleiding van het opslaan van de eerste pagina van Uw maandblad, waar ik onder de redactie de naam van br. A. Nap tegen kom.: tot degenen, die aan het eind van de vorige cursus slaagden voor het propaedeutisch examen behoort ook br. M. Nap, naar ik meen broer van Uw redacteur. Daardoor komt dus de band van Kampen en Monte Alegre op een heel aparte wijze tot uiting, en dat lijkt me dan ook een goed feit om deze "brief" - want ik heb ook het gevoel dat ik eigenlijk een soort brief aan U allen schreef - mee te besluiten. Mag ik U allen de zegen des Heren toewensen, met de bede dat Hij de Hogeschool in deze wat extra moeilijke periode van onregelmatigheden (om dit wat neutrale woord maar even te gebruiken) nabij zal zijn, en de aan ons verbonden en met ons meelevende kerken "overzee" zal nabij zijn, overeenkomstig de zinspreuk der Hogeschool sinds de vrijmaking, de tekst van Deut. 29 en Rom. 10 : Nabij U is het Woord.

Het Woord!

Gaarne Uwe

H.J. Schilder.

R u b r i e k v o o r d e V r o u w

.....
 ++++++

VIERT UW VIERDAGEN

Is er iemand, die meteen de herkomst van deze opwekking weet vast te stellen? Is het een passage uit de Mozaïsche wetgeving, of is het blijven hangen na een voorlezing uit Spreuken of Prediker?

Is ook niet zo erg belangrijk. Een andere vraag is natuurlijk of men met deze vlag de lading van de komende huiselijke feesten dekken kan. Slaat dit alleen op kerkelijke feesten, of vallen daar ook de gewone plezierige huiselijke feesten onder?

Een mooie vraag om op de jeugdvereniging eens een "boom" over op te zetten. Zullen we intussen het debatteren maar aan de liefhebbers overlaten, en in de keuken gaan kijken, wat we daar nog hebben, om een van die heerlijke lekkernijen klaar te maken voor Sinterklaas en Kerst?

Hebt U ervaring met bladerdeeg? Ja? Zullen we dan onze huisgeno-

ten eens verrassen met een banketstaaf, en straks met Kerst met een kerstkrans ? Wat is er nog allemaal voor lekkers ? O ja, borstplaat en speculaas en pepernoten en marsepijn en dan de olieballen.

En als nagerecht op 25 december moet U eens een kaars maken van een banaan, die U in een ananasring zet. Een paar kleine druifjes of aardbeien aan de voet van de kaars, terwijl U de vlam van een stukje pruim of perzik snijdt. Succes verzekerd.

Banketstaaf of kerstkrans.

80 à 100 gram boter of margarine.

100 gram bloem + iets zout.

$\frac{1}{2}$ dl koud water.

5 druppels azijn.

De bloem met het zout in een kom zeven, zodat er geen klontjes meer in zijn, en een derde deel van de bloem achterhouden.

De koude, harde boter met twee messen door de bloem snijden + azijn er bij doen, tot er geen droge bloem meer is. Alles uitrollen op een hebloemde tafel, tot een lap van een derde cm dikte.

De lap in drieën slaan, en opnieuw uitrollen in de andere richting. Weer de deeglap in drieën slaan, en 20 minuten wegzetten op een koude plaats. De lap na het rusten uitrollen tot een langwerpige lap van ongeveer 55 bij 10 cm.

De vulling.

Amandelspijs maken van:

125 gram amandelen broeien in heet water, pellen en malen in een amandelmolen of raspen.

125 gram suiker.

één ei, en wat geraspte citroenschil.

Deze drie dingen bij de amandelen doen, goed vermengen en in een jam-pot plm. 4 dagen laten rijpen.

De gemaakte spijs tot een rol vormen, op de deeglap leggen, het deeg er omheen rollen, en de deegkanten opelkaar plakken met weinig water. De mooie kant ^{aan} de bovenkant houden, en deze bestrijken met losgeklopt ei. Met een schaar aan de bovenkant inknippen maken en de staaf op lengte van het bakblik snijden. De staven op het ingevette bakblik leggen en middenin de warme oven plaatsen. Electriche oven 20 min. voorverwarmen en de gasoven 15 min.

Na 10 minuten de oven ventileren als het gebak er in staat en na 15 minuten de electriche oven uitdraaien. De gasoven iets temperen.

Na 20 minuten is dit gebak klaar.

Bij een kerstkrans wordt de staaf in een ring gelegd en na het bakken versierd met abrikoosjes, glazuur en franse vruchtjes.

(Uiteraard eerst de vulling maken, en als die rijp is de bladerdeeg.)

J.C. Dees.

WIJ LEZEN SAMEN DE "INSTITUTIE"
=====

Hoofdstuk XXI : 4

Over de eeuwige verkiezing, door welke God sommigen tot de zaligheid, anderen tot het verderf heeft voorbeschikt.

De onheilige mensen grijpen, ik erken het, in de stof der praedestinatie haastig iets aan om dat aan te tasten, of te lasteren, of aan te blaffen of te bespotten. Maar indien ~~hun~~ onbeschaamdheid ons afschrikt,

zullen we alle voornaamste leerstellingen des geloofs moeten verbergen, daar of zij zelf of huns gelijken nagenoeg geen enkele van die door laster onaangetast laten. Een weerbarstige geest zal zich niet minder onbeschaamd verheffen, wanneer hij hoort, dat er in het Wezen Gods drie Personen zijn, dan wanneer hij hoort, dat God voorzien heeft, wat er van de mens worden zou, toen Hij hem schiep. En zij zullen zich niet weerhouden te schaterlachen, wanneer ze inzien, dat er weinig meer dan vijfduizend jaar verlopen zijn sinds de schepping der wereld.

Want ze zullen vragen, waarom Gods kracht zolang werkeloos en ingesluimerd is geweest. Kortom, er zal niets te voorschijn gebracht worden, wat zij niet met hun spotternijen zullen aanvallen.

Zullen wij dan, om deze heiligschennis te bedwingen, moeten zwijgen over de Godheid van de Zoon en de Geest? Of met stilzwijgen de schepping der wereld laten voorbij gaan? Integendeel, de waarheid Gods is in dit stuk en overal te krachtig, dan dat ze verschrikt zou wezen voor de kwaadsprekerij der goddelozen. Gelijk ook Augustinus in zijn boekje "Over de deugd der volharding" krachtig beweert.

Want wij zien dat de valse apostelen door de ware leer van Paulus verdacht te maken en te belasteren, niet gedaan hebben kunnen krijgen, dat hij zich harer schaamde. En wat zij zeggen, dat deze hele bespreking voor vrome harten gevaarlijk is, omdat ze tegen de vermaningen strijdt, omdat ze het geloof aan het wankelen brengt, omdat ze het hart zelf in verwarring brengt en moedeloos maakt, dat is ijdel.

Augustinus ontveinst niet, dat hij om deze redenen placht weerlegd te worden, omdat hij de praedestinatie al te vrijmoedig predikte.

Maar, wat hem gemakkelijk viel, hij weerlegt dat ruimschoots. Maar omdat hier vele en verschillende ongerijmdheden tegen ingebracht worden, hebben wij ieder van die liever willen bewaren om haar op haar eigen plaats te ontzenuwen. Slechts dit begeer ik nu in het algemeen bij hen te verkrijgen, dat wij niet naspeuren, wat de Here in het verborgene heeft gelaten, en dat we niet verontachtzamen, wat hij aan de dag heeft gebracht: opdat we niet of aan de ene kant wegens ondankbaarheid, of aan de andere kant wegens te grote nieuwsgierigheid veroordeeld worden. Want ook dat is verstandig door Augustinus gezegd, dat wij veilig de Schrift kunnen volgen, die als het ware met de gang van een moeder zachten voortgaat, om onze zwakheid niet in de steek te laten.

Zij echter, die zo voorzichtig en vreesachtig zijn, dat ze begeren, dat de praedestinatie verduisterd wordt, opdat ze de zwakke zielen niet in verwarring brenge: met welke kleur zullen die hun aanmatiging bedekken, vraag ik u, daar ze God zijdelings beschuldigen van dwaze onbedachtzaamheid, alsof hij het gevaar, dat zij menen zo verstandig tegen te gaan, niet voorzien had?

Al wie dus de leer der praedestinatie met verdachtmaking bezwaart, lastert openlijk God, alsof Hem iets onberaden ontvallen was, dat schadelijk is voor de kerk.

(U hebt misschien in deze rubriek al eens gewacht op fragmenten over de leer der uitverkiezing. Met dit gedeelte maken we daarmee een begin.)

P E R S S C H O U W

Onze onderzoekingstocht in de Braziliaanse kerkelijke bladen zullen we deze keer voortzetten met een gedeelte uit "O Estandarte", n.l. een artikel van de hand van Levy Silva: "Moeten wij de Zondag houden?" ".....De tegenwoordige christenen hebben bijna geen oog meer voor de waarde van de wekelijkse rustdag, en juist op deze dag gaat men uit, houdt men pick-nick, beoefent men spelen, vermaakt men zich in diverse gelegenheden, terwijl men het werkelijke doel der rustdag: de heiliging

van de gelovige, het doen van goede werken, het eren en loven van God, vergeet. Velen gebruiken deze dag om te gaan vissen, jagen, reizen, zaken te doen, voor het gaan naar de markt, het bezoeken van vermakelijheidsinstellingen, het kopen van snoepgoed, het bezoeken van de kapper, en andere dergelijke dingen.

Er zijn er zelfs, die in de week "geen tijd hebben" en dan 's Zondags hun huizen bouwen of verbouwen. Om dan nog niet te spreken van hen, die, op de uren van de Escola Dominical en van de kerkdiensten, een televisieuitzending volgen of een discussie opzetten over het wereldkampioenschap voetbal, of van welke andere sport dan ook.

Wat is er eigenlijk met de kinderen van Jezus Christus aan de hand? Wat denken de tegenwoordige gelovigen over het houden van de Zondag? Denken ze dat het houden van de Zondag slechts een traditie is? Of zijn ze reeds vergiftigd door het ongelukkige idee van de sabbatisten dat het houden van de Zondag een teken van het beest is?

Misschien zijn ze er reeds van overtuigd, dat het Constantijn was, die de viering van de Zondag instelde; misschien is de historisch onjuiste bewering van de adventisten, dat de R.Kerk verantwoordelijk is voor het instellen van de zondag, reeds binnengedrongen.

Wij weten echt niet, wat er gebeurt, maar van één ding zijn we zeker: elke gelovige die onze verantwoordelijkheid op deze dag verkleint, staat fout. Wij hebben het recht niet ons tegen de bijbelse waarheden te verzetten, en als wij het doen, dan brengt dit verharding mee.

.....

Onze Heiland stond op een Zondag op, dit is op de eerste dag van de week, en op diezelfde dag verscheen Hij aan Zijn discipelen.

(Marc. 16:9,12,14.)

Op deze dag legde Hij uit, wat in al de Schriften op Hem betrekking had (Luc. 24:25,27).

Op dezelfde dag sprak Hij hen met de vredegroet toe, at Hij met Zijn discipelen, en beloofde hen de kracht uit de hoge.

(Luc. 24:36;43,49.)

Op de volgende Zondag (8 dagen later) verscheen Hij aan Zijn discipelen, gaf hen Zijn vrede, en werd Hij erkend als God.

(Joh. 20:26,28.)

Vijftig dagen later, precies zeven weken, dus op een Zondag, werd de beloofde Heilige Geest op Zijn apostelen uitgestort; vervulling van de belofte, toen zij vergaderd waren, dat is, terwijl zij de Zondag vierden.

(Hand. 2:1-4.)

Op deze dag werd de eerste christelijke preek uitgesproken.

(Hand. 2:14-36)

Op deze dag bekeerden zich bijna 3000 mensen en werden christenen.

Paulus, reeds bekeerd, bleef zeven dagen bij de gelovigen in Troas, en vierde Heilig Avondmaal, precies op een Zondag en beval op deze dag collecten te houden.

(Hand. 20:7 en 1 Cor. 16:1,2.)

Uit alle deze teksten leren we, dat de Zondag de christelijke sabbat is, daartoe geheiligd door de apostelen en de Schrift geeft deze dag de naam: Dag des Heren (Openb. 1:10).

Daarom, herhalen we, moeten we deze dag houden, rusten en ons heiliger goede werken doen en God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest eren en loven.

"Indien gij dit weet, zalig zijt gij, als gij het doet"
(Joh. 13:17)."

B O E K B E S P R E K I N G

Roberto S. Rapp: A Confederação Evangelica do Brasil

e
O Evangelho Social

(II)

=====

In onze vorige bespreking zagen we, hoe bijna alle Braziliaanse Protestantse kerken zich verenigden in de C.E.B.

De geest in deze C.E.B. was zodanig, dat zij geroemd werd door de Wereldraad-mensen. Men was echter niet rijp voor aansluiting bij de Wereldraad. De alarmerende actie van de I.C.C.C. schudde velen wakker, en zo gebeurde in 1949 het verrassende: de voorzitter van de I.C.C.C. werd geestdriftig ontvangen, terwijl een afgezant van de Wereldraad geen gelegenheid kreeg propaganda te maken.

Men verwachtte toen een volgende stap: een uittreden uit de C.E.B. of een radicale ommekeer in de nauw met de Wereldraad verbonden C.E.B. Geen van beide gebeurde. En een antwoord voor dit onbegrijpelijke vindt men in het volgende.

Vele kerken, die deel uitmaakten van de C.E.B. hadden nauwe banden met Amerikaanse moederkerken. Vooral financiële. Reeds in 1905 sneed de Igreja Presbiteriana Independente deze banden door. Maar in de andere kerken bleven ze. In deze Amerikaanse moederkerken was de invloed van de Wereldraad groot. De meeste waren er bij aangesloten. De houding van de Braziliaanse kerken werd toen een halfslachtige.

Bezwaren tegen de Wereldraad, maar toch die zelfde Wereldraad een invals en infiltratiepoort bieden via de Amerikaanse moederkerken. En deze mogelijkheden zijn door de Wereldraad gebruikt, want na 16 jaar moet geconcludeerd worden, dat het klimaat vernaderde.

In 1949 weigerde men Dr Marc Boegner, vertegenwoordiger van de Wereldraad, te ontvangen.

In 1966 vindt het herhaalde en indringende I.C.C.C.-appel maar heel weinig klankbodem.

In de er tussen liggende jaren nam de C.E.B. deel aan de verschillende Latijns-Amerikaanse conferenties. En op deze conferenties is het ene thema, in heel wat variaties, het "Social Gospel". Ik hoop niet, dat U ons het gebruik van deze Engelse term kwalijk neemt. Het is het z.g. sociale evangelie. Het is bekend, dat de oecumenische beweging zich bijbels tracht te funderen op een gedeelte van Joh. 17:21, en wel op het gedeelte: opdat zij allen één zijn.

Met opzet wordt tweemaal het woord gedeelte gebruikt, omdat het vervolg van de tekst meestal buiten beschouwing wordt gelaten: opdat zij allen één zijn, gelijk Gij Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons één zijn.

Een eenheid zuiverder dan tussen de Vader en de Zoon is er niet. De eenheid tussen de mensen moet dus worden genormeerd aan die tussen de Vader en de Zoon.

Als we echter diezelfde eenheid in de waarheid zouden voorstaan in de Wereldraad van kerken, dan zou dit spoedig grote botsingen geven.

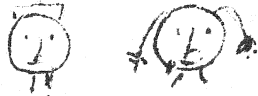
Daar men het echter wel eens wil zijn, maar het niet kan worden, wordt dus het gezamenlijke doel gezocht in de gemeenschap der mensen, in gebreken daarin, en op te lossen problemen in de menselijke samenleving. En aangezien die er vele zijn, is er een breed werkterrein.

Een heel andere vraag is natuurlijk of men, zonder de Christus der Schriften, tot werkelijke oplossing der problemen kan komen.

Ook Latijns-Amerika kent zijn zeer vele sociale problemen. Dat is het werkkterrein van de Wereldraad, van de Latijns-Amerikaanse Conferenties, van de C.E.B.

Naast deze beïnvloeding memoreren we de bovengenoemde invloed vanuit de Verenigde Staten, zodat, tot schade van Brasil, geconcludeerd moet worden: langzaam, maar heel zeker, wordt Brasil ingesponnen in het Wereldraad-weefsel.

A. Nap.

RUBRIEK VOOR DE JEUGD

=====

Beste Jongens en Meisjes,

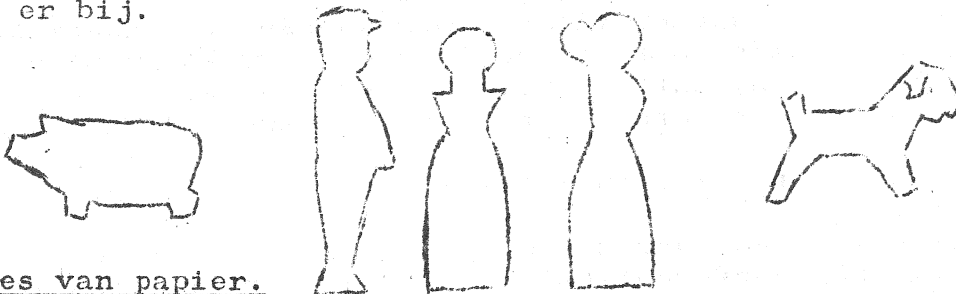
Jullie hebben laatst een heleboel mooie leuke dingen gekregen om mee te spelen, maar weten jullie wel, dat het ook erg leuk is, om te proberen zelf dingen te maken waar jezelf of je kleine broertje of zusje mee spelen kan ?

Er is wel niet zo erg veel tijd meer voor, maar als je er aan begint, zul je zien, hoe vlug het gaat en wat een plezier je er zelf in krijgt, om vóór St Nicolaas nog iets voor hen te maken.

Eerst iets wat je uit hout kunt snijden.

Heb je een zakmes ? Het moet goed scherp zijn. Pas op je vingers. Wat denk je van de figuren, die hierbij staan ? Zou je kans zien om uit een tak die je op de kolonieweg vindt ze te snijden ?

Begin maar met het boertje en boerinnetje; die zijn het gemakkelijkst. We gaan een hele boerderij maken. De volgende keer nemen we weer andere figuren er bij.

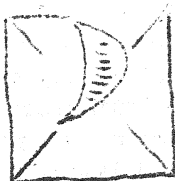

Molentjes van papier.

Dit is helemaal vlug te maken. Kijk maar. Een stukje papier van ongeveer 10 cm in het vierkant. Je knipt het op de vier hoeken in naar het midden toe, en daar tussen in nog een keer, 8 inknippen in totaal

4 Punten vouwen we nu naar het midden en zetten die met een speld vast op een stokje. Een klein stukje kurk er tussen, want anders loopt je molentje vast als het gaat draaien.

In plaats van papier kun je ook veren in een kurkje steken of stukjes karton. Probeer het maar eens, en je zult zien hoe leuk het gaat.

J.C. Dees

KERKELIJK NIEUWS

.....

KERKERAADSVERSLAG

7-11-66

De vergadering werd gehouden ten huize van br. H. Jans.

De praeses opent de vergadering met schriftlezing en gaat ons voor in gebed. Alle broeders zijn aanwezig, en worden welkom geheten.

De notulen worden gelezen en goedgekeurd.

Ingekomen stukken:

1. Brief van Bralecta, met een verslag van de werkzaamheden en een verzoek om financiële steun. We kregen een inzicht in het nuttige werk van deze stichting, doch besluiten geen financiële steun te kunnen geven, daar we straks voor grote uitgaven komen te staan, wanneer we een eigen herder en leraar mochten krijgen.
2. Brief van de Stichting Samenwerkende Kerken voor Emeritering, met de mededeling, dat de financiële bijdrage per lid iets verhoogd is.
3. Brief van br. R.J. Groenveld te Oldehove, met de mededeling, dat de hoorcommissie een bezoek bracht bij ds en mevr. Haitsema, met hen heeft gesproken over de kerk en Kolonie te Monte Alegre en een kerkdienst bij ds Haitsema heeft bijgewoond.

4. Brief van ds Haitsema. Hierin werd medegedeeld, dat na ernstige overweging het voor hem niet verantwoord was het beroep naar Monte Alegre aan te nemen. Na bespreking van deze brief komt de kerkeraad tot de overtuiging, dat onder deze omstandigheden ds Haitsema dit beroep niet kon aannemen. Wij zijn blij, deze uitgebreide brief te hebben ontvangen en we aanvaarden van harte de reden van het bedanken.

We besluiten op D.V. 10 november gemeentevergadering te houden, om met de gemeente de brief van ds Haitsema te lezen en verder te spreken. We ervaren weer te meer, dat 't moeilijk is om een predikant te krijgen voor een kleine emigrantengemeente, en moeten ons des te meer vastklemmen aan Gods beloften, ons overal in Zijn Woord geopenbaard, en ook pleiten op die beloften Gods in ootmoedig smeekgebed, en daarin volharden, totdat het de Here behaagt, Zijn volk een dienst-knecht te geven. Dat we 't dan ook alleen van Hem verwachten en ook Hem alleen dienen (Ps 81:11 onberijmd).

De Kerkeraad besluit weer verder te gaan met de correspondentie in Nederland. Dit zal op de gemeentevergadering besproken worden.

Alie Buitenhuis werd bereidgevonden de kerk en consistorie wekelijks schoon te maken, wat de raad verheugt.

Br. De Vries in Tres Arroyos zal worden geschreven door één der kerkeraadsleden.

Niets meer aan de orde zijnde gaat br. Timmerman voor in dankzegging en sluit de Praeses de vergadering.

J. Glas.

 H O O G B E Z O E K

Op 30 november hoopt de nieuwe Nederlandse Ambassadeur in Brazilië, Z.E. Jhr. D. van den Brandeler, vergezeld van de eveneens nieuwe Consul-Generaal te São Paulo, Dr Cohen Stuart, alsmede van de Landbouw-Attaché te Rio, Ir L. Hartman en de Consul te Curitiba, de heer T. van den Berg, een eerste bezoek aan de Kolonie te brengen.

Het ligt in de bedoeling, dat het gezelschap om plm 11 uur zal arriveren, en na bezichtiging van de fabriek een lunch zal gebruiken.

Daarna zal er een samenspreking zijn met het coöperatie- en koloniebestuur, terwijl tot slot enkele bedrijven bezichtigd zullen worden. Des avonds zal het gezelschap de gast zijn van de Fa. Klabin, waarbij de papierfabriek bezichtigd zal worden en een diné in hotel I.K.P. zal worden aangeboden.

De volgende dag zal men verder reizen naar de kolonie Arapoti.

HET WEEROVERZICHT

OCTOBER 1966.

Dag	Temperaturen		Regen in mm	Dag	Temperaturen		Regen in mm
	Max.	Min.			Max.	Min.	
1	35	15	--	17	29	16	--
2	30	13	--	18	30	18	--
3	32	15	--	19	33	14	19,3
4	33	15	18,5	20	31	8	--
5	27	13	--	21	31	12	0,5
6	27	14	4,=	22	27	15	43,5
7	26	14	1,=	23	22	15	10,5
8	27	15	58,8	24	24	9	--
9	21	15	36,1	25	29	10	--
10	31	16	--	26	34	14	--
11	31	12	--	27	35	17	--
12	32	13	16,=	28	27	18	52,5
13	34	13	3,4	29	20	14	25,1
14	30	16	--	30	22	13	0,2
15	33	17	--	31	20	15	--
16	36	17	--				

Een zéér groeizame maand. In 14 dagen 289,4 mm regen.
Gem. max. temp. 29° C; gem. min. temp. 14,2° C.

M. Groenveld.

VERENIGINGSNIEUWS.

Mannenvereniging: 13 december: C. Sikkema: Art. 8 D.K.O.

Vrouwenvereniging, Afd. Avond: 6 december: Zr P. Timmerman
Micha 3 - 5, Schets R.h.W. Mei '65.
Lezen Zr G. Groenveld.

Afd. Middag: vacantie.

Jeugdveren. 'O.D.S.: vacantie.

Kleine Jeugdveren.: 11 december: Bespreking over Matth 21:18-einde
Lucas 20:1-19.

De God des Verbonds verblijdde ons
zeer door de geboorte van een tweede
zoon, die wij

PIETER ADRIANUS
(André)

noemden.

Monte Alegre, 25 October 1966.

G.A. Jans,

H. Jans - Noordegraaf.

Erik.